

seende. Jeg har forgæves spejdet efter, hvad det egentlig er, der stiller Mindretallet fra Flertallet. Det forekommer mig, at de Grunde, som det ærede Mindretal opstiller for sin Indstilling, ere de samme, som fra Flertallets Side ere gjort gældende. Jeg finder kun en Grund, som vi ikke have rørt ved, og det er den, som findes omtalt i de Bemærkninger af det ærede Mindretal, hvor det siges, at det har været Genstand for Mindretallets Overvejelse, om Lovforslaget § 1 ikke burde udstemmes under Hensyn til, at der ikke er paavist særlige Grunde til ogsaa i Aar at hvide Kommunerne det der omhandlede Bidrag. Det er ganske rigtigt, det have vi ikke gjort. Det blev jo ved første Behandling fremhævet af det ærede 6te Medlem for 2den Areds (P. G. C. Jensen) at Grunden, hvorfor man i 1894 gik til at hvide dette Bidrag, var, som jeg tror, han udtrykte sig, at søge i Glæden over det afsluttede Forlig; Bidraget var et Slags Bidragsløb, man gav den Gang, og det var der ingen Anledning til at gøre om igen nu. Det kan jo gerne være, vi ere jo ikke mere paa Forligsstadiet; men det forekommer mig dog at ville være sørgeligt, hvis den glade Stemning over Forliget i den Grad skulde være fordunstet hos det ærede Mindretal, at det ikke, ligesom de i Fjor bragte Ofre paa Forligets Alter, ogsaa i Aar vilde være tilbøjeligt til at bringe Ofre paa Forligelighedens Alter ved at vedtage dette Forslag, saaledes som det nu foreligger vedtaget enstemmigt af det andet Ting og anbefalet af den høje Regering. Det vilde jo være et Tegn paa, at denne glade Forligsstemning ikke længere var til Stede, hvis man nu ikke vilde gøre det samme i Aar, som man gjorde i Fjor, selvfølgelig uden nærmere Følger for Fremtiden. Jeg skal dog ikke opholde mig længere derved, da Mindretallet alligevel ikke synes at have lagt videre Vægt paa denne Betragtning, og jeg gentager, at bortset derfra ere Mindretallets Grunde akkurat de samme som dem, Flertallet har anført. Mindretallet har de samme Betæneligheder, tager de samme Forbehold, understreger dem maaste blot lidt stærkere, end Flertallet har gjort. Men medens Præmisserne saaledes ere de samme, forekommer det mig, at Konklusionen er noget forskellig. Vi indstille Lovforslaget med den af os anbefalede Ændring til Vedtagelse, medens det ærede Mindretal udtrykker sin Konklusion saaledes, at det vil afholde sig fra at fremsætte Forslag, om at lade § 1 udgaa. Jeg vil nu afvente, hvad der fortaas ved denne Afholdenhed, og vi faa jo ogsaa at vide, hvad den betyder, naar

Afstemningen kommer. Dermed skal jeg forlade Mindretallet og anbefale de af Flertallet stillede Forslag.

P. G. C. Jensen: Paa Mindretallets Vegne skal jeg tillade mig at bemærke, at vi intet have imod Lovforslagets § 2 at indvende. Med Hensyn til § 1 skal jeg derimod tillade mig nogle Bemærkninger.

Der er, som den ærede Ordfører for Flertallet udtalte, visse Hovedgrundtænkninger, som ved denne Sags Afgørelse maa tages i Betragtning, og om hvilke Mindretallet ikke er uenigt med Flertallet, men hvortil det tværtimod glæder sig meget stærkt over at have dettes udelte Tilslutning. Flertallet har udtalt — ja det er rigtigt nok kun en Del af Flertallet, de 6 Medlemmer af dette, der høre til samme Side af Salen som jeg — de have udtrykkelig udtalt, at de erklære det for et forfæsteligt Princip at lade de paa Finansloven anslaaede Overskud komme Skatteyderne til gode. Allerede dette er for mig en Tilfredsstillelse, thi jeg anser det derved for givet, at de af Udvalgets Medlemmer, der høre til dette Tings sædvanlige Majoritet, modsætte sig dette Princip, som derfor, selv om det kan have Kurs paa andre Steder, ikke har nogen som helst Udbygning til at faa Kurs her i Tinget. Men jeg accentuerer dernæst, at det endvidere er udtalt i Flertallets Betænkning, at det vilde anse det — og det gælder, hvis ikke jeg tager fejl, om hele Flertallet, men det gælder i alle Tilfælde om de samme Medlemmer, om hvilke jeg nys har talt — for uheldigt at fortsætte paa lignende Maade i de Aar, der komme efter Finansaaaret 1895—96. Dersom den ærede Ordfører for Flertallet ikke rigtig ved, hvad Forskel der er paa Flertallets og Mindretallets Opfattelse, saa vil jeg udtale, at Forskellen ligger i de Konsekvenser, man maa drage af en saadan Udtalelse som denne. Thi Flertallet har nemlig, uagtet det erklærer det for uheldigt at gaa frem paa denne Maade i den kommende Tid, dog anset det for rigtigt denne Gang, idet det anbefaler Lovforslaget. Den Tante nemlig, som Flertallet gaar ud fra, at der er visse Ting i den nu gældende Lovgivning om, hvilke Byrder der anses for kommunale, som bør forandres, kan man i og for sig tiltræde. Jeg tror, at de allerfleste Medlemmer ere enige om, at der kan være noget at ændre, men Forskellen er ganske tydelig den, at medens Flertallet mener, at saa længe man ikke har Lovordnet paa dette Omraade og